

Kampen om en mössa

GÄLLIVARE Toppstugan på Dundret är ett populärt utflyktsmål. Den som tar sig hit flest gånger får det ärofyllda priset i form av en toppluva. NSD gjorde på söndagen ett besök.

Lars-Göran Norlin

17:08 | 2015-02-01

Vid Femmanparkeringen nedanför Dundret hade samlats en hel del människor som trotsade vädret för att på skidor ta sig upp till toppstugan. Varje år delas en toppluva ut till den som tagit sig till toppstugan flest gånger under skidsäsongen. För att ta hem priset – Åke-på-toppen-mössan – gäller det att ta sig upp på skidor eller till fots. NSD:s reporter som fick skjuts till toppen på skoter var därmed klart diskvalificerad. Väl framme och 824 meter över havet var det väldigt skönt att komma in och sätta sig med en kopp kaffe framför brasan i kaminen. – Vi är ett gäng som tura som att åka hit på söndagar och koka kaffe och göra upp eld, säger Kjell Holmbom.

BILD: Lars-Göran Norlin | Elisabeth Helin, Gabriella Mäkelä och Carina Grape-Thyni utanför Toppstugan.

I år är det fem tappra entusiaster som tänker ta hem toppluvan. Tre av

dessa anländer väl påpälsade och något snöiga till stugan. I dag tog det Elisabeth Helin, Gabriella Mäkelä och Carina Grape-Thyni en och halv timme att ta sig de sex kilometrarna upp.

– Vad gör man inte för en luva, säger Mäkelä. Sedan får man se Dundret med nya ögon.

För att vinna mössan måste man varje röd dag – oavsett väderlek – ta sig upp till stugan och skriva sitt namn i gästboken.

– Det är en kul grej och en utmaning, säger Elisabeth Helin.

BILD: Lars-Göran Norlin | Elisabeth Helin, Gabriella Mäkelä och Carina Grape-Thyni på väg från Toppstugan.

– Det är bland det roligaste vi gjort, säger Gabriella Mäkelä.

Åke Nordvall var den som kom på idén till att börja med utmaningen och har också gett namn till tävlingen. Den första att ta hem priset var Eva Meurling som fick mössan 1959.

BILD: Lars-Göran Norlin | Full fart framåt. Carina Grape-Thyni och Gabrielle Mäkelä förbereder sig för att åka ned.

Från början fanns här bara en mindre stuga som då användes för att på somrarna spana efter eventuella skogsbränder. Under andra världskriget använde man den mindre stugan till att spana på flygplan. I mitten av åttiotalet byggdes den större stugan som idag sköts om av Friluftsrämjandet.

Efter en stund dyker Inge Isaksson, som ofta besöker stugan, upp. För några veckor sedan gick han vilse på vägen upp. Han var ute i sex timmar innan räddningen kom.

BILD: Lars-Göran Norlin | Varmt och skönt. Elisabeth Helin, Gabriella Mäkelä och Carina Grape-Thyni värmer sig i toppstugan efter att på skidor åkte de sex kilometrarna från femmanparkeringen till stugan.

– Jag hade bra kläder så det var inte så farligt. Men det är klart inte var det så roligt, säger Isaksson.

Vid bordet, där gästboken ligger, sitter Per-Anders Perttu som tog hem luvan 2011.

BILD: Lars-Göran Norlin | Inge Isaksson i toppstugan. För några veckor sedan gick han vilse på väg till stugan.

– Det var väl en utmaning. Sedan är jag här ute och åker mycket så det kändes som en naturlig grej att göra, säger Pertru. Nu åker han hit ungefär varannan helg.

BILD: Lars-Göran Norlin | Gästboken i toppstuga.

– Jag trivs bra med att åka upp hit. Det är en väldigt bra motionsrunda och sedan får man ju vara ute i naturen, säger Per-Anders Pertru.

Artikel är hämtad ur NSD 2015-02-01:

<http://www.nsd.se/nyheter/gallivare/kampen-om-en-mossa-9039303.aspx>